

§. 3. Τὰς δὲ τερατολογίας, καὶ τὰ ἄθεα δόγματα τῆς δαιμονικῆς αἰρέσεως αὐτῆ, τῆ ὑπὸ τῷ Σατανᾷ ἐκβληθέντος διὰ βλάβην πολλῶν, διγύεται πλατύτερον ὁ Γερὸς Ἀυγουστίνος, ὅσις χρόνος ἐννέα εἰς τὴν πλάνην τῶν Μανιχαίων ἢ λυσσωδῆς, καὶ τυφλώτων, καθὼς αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπωδύρεται εἰς τὸ βιβλίον κατὰ τῆς Ἐπιστολῆς τῷ Φρηνδαμέντῃ.

§. 4. Καθὼς λοιπὸν ἰσορεῖ ὁ Ἀυγουστίνος, πρῶτον μὲν ἔλεγεν ὁ Μάνης πῶς ὑπάρχουσι δύο ἀρχαὶ τῶν ἀπάντων, ἡ μὲν τῷ ἀγαθῷ ἀρχή, εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπόκειται τὸ φῶς, ἡ δὲ τῷ πονηρῷ εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπόκειται τὸ σκότος. Β. Ἀπὸ τὴν μάχην αὐτῶν τῶν δύο ἀρχῶν νὰ ἔγινε μία σύμμιξις εἰς τὰ κτίσματα τῆς καλῆς, καὶ πονηρᾶς ἑσίας, εἰς τρόπον ὅτι ἡ τῷ ἀγαθῷ Θεῷ ἑστία, κατὰ τμημα, καὶ μέρος, νὰ περιέχεται εἰς πάντα τὰ κτίσματα, ἣτις πρέπει νὰ καθαρίζεται, καὶ νὰ διαχωρίζεται ἀπὸ τὴν πονηρὰν, διότι τὸ μέρος αὐτῆς ὅπῃ δὲν ἤθελε καθαρισθῆ, καὶ διαχωρισθῆ, ἔμελλεν ὁμοίως μετὰ τὴν πονηρὰν ἑστίαν νὰ κολάζεται αἰωνίως. Γ. Αὕτη δὲ ἡ καθαρσις νὰ γίνεται, ἔχι μόνον διὰ μέσσω παντὸς τῷ κόσμῳ μετὰ τὴν Θεῖαν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ διὰ μέσσω τῶν ἐκλεκτῶν Μανιχαίων, τὰς ὁποῖας ὡς ἀγιωτέρας τῶν λοιπῶν ἀκροατῶν ἐξεχώριζαν, ὅσακις αὐτοὶ ἔρωγον· διότι ἔπρεπε, τὰ ἐνυπάρχοντα ταῖς τροφαῖς μάρια διὰ μέσσω τῶν κοιλῶν αὐτῶν νὰ διαχωρίζονται, καὶ νὰ καθάιρωνται· τὸ ἐναντίον δὲ νὰ συμβῆται εἰς τὰς λοιπὰς ἀνδρώπας, καὶ εἰς αὐτὰς ἔτι τὰς ἄλλας ἀκροατὰς αὐτῶν, πολὺ σενοχωρημένα αὐτὰ

Mm 2

τὰ

ἀρχῶν, καὶ περὶ τῆς Μετεμψυχώσεως. Ἐκαλοῖσθον εἰς τὴν οἰκίαν μιᾶς χήρας, τῇ ὁποῖα ἄφισε πρὸ τῆς θανάτου τῆς, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα, καὶ αὐτὰ τὰ συγγράμματα τῷ Σκυθιανῷ. Αὕτη ἡ χήρα υἱοδέτησεν ἕνα παιδάριον ἑπτὰ χρονῶν, Κεβρικὸν λεγόμενον, τὸ ὁποῖον ἐμίανθη ἀπὸ τὴν πλάνην τῷ Σκυθιανῷ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων τῆς, παρ' αὐτῆ ἐκ τῷ Ἑλληνικῷ εἰς τὴν Περσικὴν, διάλεκτον μεταφρασμένα μετὰ προσθήκην πολλῶν μύθων. Ἡθέλησε νὰ ὀνομάζεται Μάνης, ἐσύνησε τὴν κατοικίαν τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἐσύναξεν ὁπαδὸς, καὶ ἔπεμψε δύο μαθητὰς εἰς Αἴγυπτον, καὶ Σκυθίαν διὰ νὰ κηρύξωσι τὴν διδασκαλίαν τῆς. Ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας τὸν ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, ἐπειδὴ, ἀντὶ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν νόον τῆς, τὸν ἐθανάτωσεν. Ἐντισκόμενος λοιπὸν ὁ Μάνης εἰς φυλακὴν ἀρχήσας νὰ προσαρμόσῃ τὴν διδασκαλίαν τῆς μετὰ τὸν χριστιανισμόν. Ὀνομάσθη Παράκλητος, καὶ ἔπαυσε νὰ εὐχῆ εἰς τὰς Γραφὰς τῶν Ἑβραίων, καὶ Χριστιανῶν ἀποδείξεις τῆς αὐτῆς διδασκαλίας περὶ τῶν δύο ἀρχῶν. Ἐύρε τρόπον, καὶ ἔφυγε τῆς φυλακῆς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Φερίον Ἀραβίας, εἰς τὰ σύνορα τῆς Περσίας, καὶ ἐπαρχίῶν τῶν Ρωμαίων. Ἐκείθεν ἔγραψε μίαν ἐπιστολὴν πρὸς Μάρκελλον τινὰ κάστοικον Κασχάρον, διὰ τῆς ὁποῖας ἐφανέρωσεν τὴν διδασκαλίαν τῆς, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συνομιλήσῃ μετὰ αὐτὸν περὶ τῆς. Ὁ Μάρκελλος ἀνέγνωσεν αὐτὴν τὴν Ἐπιστολὴν Ἀρχιελάῳ Ἐπισκόπῳ τῆς αὐτῆς πόλεως, ὅσις ἐδέξατο τὸ κάλεσμα τῆς διαλέξεως. Πρὶν φθάσῃ ὁ Μάνης, εἰς τὴν κηρύκον τῆς τῷ Μάνειος αἰρέσεως, Τύρβων λεγόμενος, ἐξήγγισε κατὰ πλάτος αὐτὴν τὴν αἰρέσιν τῷ Ἀρχιελάῳ, ἀλλὰ νικηθεὶς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἀρθοδοξίαν. Τέλος αὐτῶν ἐφθασε, καὶ ὁ Μάνης, καὶ διελέχθη μετὰ τὸν Ἀρχελάον, ὅθεν ἐντραπίεις ὁ Μάνης ἔφυγε, καὶ βεβληθεὶς νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἀραβίαν, ἰππύλησε τὰς στρατιῶνας τῷ Βασιλεῶς τῆς Περσίας, καὶ τὸν ἐπίσταν, καὶ μετ' ὀλίγον τὸν ἐγδαρὰν ζωντανόν.

